AUGUSTINUS
Österreich (Admont ?), 2. Hälfte 12. Jh. Seite 117r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26045
Copyright: Admont, Benediktinerstift

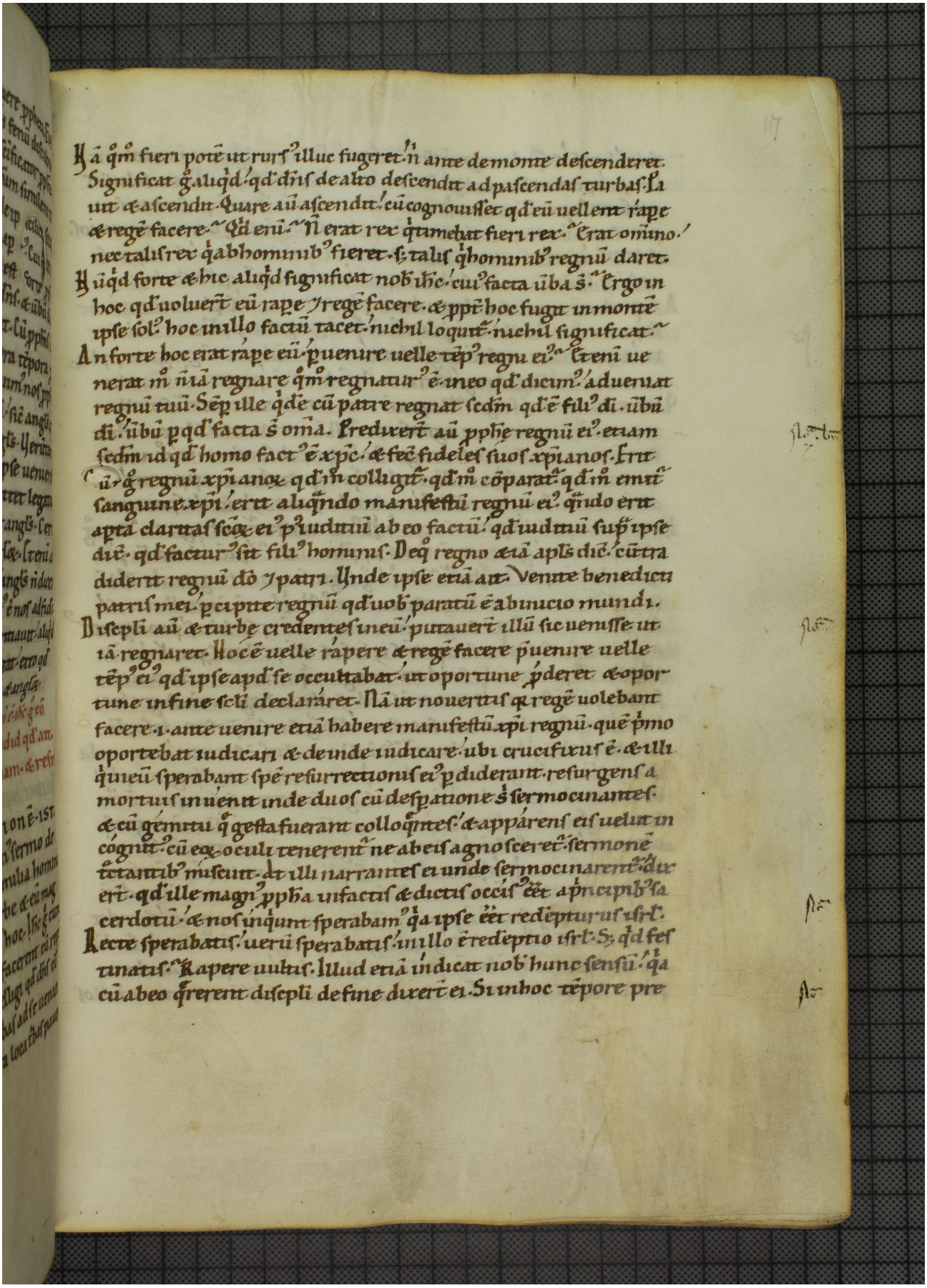

Nā q̄m fieri potē ut rurs⁹ illuc fugeret. n̄ ante de monte descenderet.
Significat g̊ aliq̄d. qd̄ dn̄s de alto descendit ad pascendas turbas. Pa
uit & ascendit. Quare aū ascendit. cū cognouisset qd̄ eū uellent rapere
& regē facere. Qd̄ enī. N̄ erat rex q̄timebat fieri rex. Erat omino.
nec talis rex q̄ ab hominib⁹ fieret. s; talis q̄ hominib⁹ regnū daret.
Nūq̄d forte & hic aliq̄d significat nob̄ ihc. cui⁹ facta ūba s̄. Ergo in
hoc qd̄ uoluerūt eū rapere ⁊ regē facere. & ppt̄ hoc fugit in montē
ipse sol⁹ hoc in illo factū tacet. nichil loquit̄. nichil significat.
An forte hoc erat rapere eū. p̄uenire uelle tēp⁹ regni ei⁹. Etenī ue
nerat m̄ n̄ iā regnare q̄m̄ regnatur⁹ ē. in eo qd̄ dicim⁹. aduenīat
regnū tuū. Sēp ille q̄dē cū patre regnat scd̄m qd̄ ē fili⁹ di. ūbū
di. ūbū p qd̄ facta s̄ omīa. Predixerūt aū pphe regnū ei⁹. etiam
scd̄m id qd̄ homo fact⁹ ē xp̄c. & fec̄ fideles suos xp̄ianos. Erit
cū g̊ regnū xp̄ianoꝝ qd̄ m̄ colligit̄. qd̄ m̄ cōparat̄. qd̄ m̄ emit̄
sanguine xp̄i. erit aliq̄ndo manifestū regnū ei⁹. q̄ndo erit
apta claritas scōꝝ ei⁹ p⁹ iuditiū ab eo factū. qd̄ iuditiū sup̄ ipse
dic̄. qd̄ factur⁹ sit fili⁹ hominis. De q̄ regno & iā apl̄s dic̄. cū tra
diderit regnū dō ⁊ patri. Unde ipse etiā ait. Venite benedicti
patris mei. p̄cipite regnū qd̄ uob̄ paratū ē ab inicio mundi.
Discpli aū & turbe credentes in eū. putauerūt illū sic uenisse. ut
iā regnaret. Hoc ē uelle rapere & regē facere p̄uenire uelle
tēp⁹ ei⁹ qd̄ ipse apd̄ se occultabat. ut oportune p̄deret & opor
tune in fine scli declararet. Nā ut noueritis q̄ regē uolebant
facere. i. ante uenire etiā habere manifestū xp̄i regnū. quē p̄mo
oportebat iudicari & deinde iudicare. ubi crucifixus ē. & illi
q̄ in eū sperabant spē resurrectionis ei⁹ p̄diderant. resurgens a
mortuis inuenit inde duos cū desp̄atione s̄ sermocinantes.
& cū gemitu q̄ gesta fuerant colloq̄ntes. & apparens eis uelut in
cognit⁹. cū eoꝝ oculi tenerent̄ ne ab eis agnosceret̄. sermonē
tractantib⁹ miscuit. At illi narrantes ei unde sermocinarent̄. dix
erūt. qd̄ ille magn⁹ pph̄a in factis & dictis occis⁹ ēēt a p̄ncipib⁹ sa
cerdotū. & nos inq̄unt sperabam⁹ q̄a ipse ēēt redēpturus isrl̄.
Recte sperabatis. uerū sperabatis. in illo ē redēptio isrl̄. S; q̄d fes
tinatis. Rapere uultis. Illud etiā indicat nob̄ hunc sensū. q̄a
cū ab eo q̄rerent discpli de fine dixerūt ei. Si in hoc tēpore pre